

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Música en plena naturaleza

Rozalén, durante una entrevista con ABC

ABC

Rozalén, orgullo rural

Festival «LeturAlma»

Letur (Albacete)

La cantante albaceteña María Rozalén, conocida por todos gracias a éxitos como «80 veces» o «Comiéndote a besos», ha creado el festival «LeturAlma» en su tierra natal, Letur, con el que quiere reivindicar la forma de vida rural y la lucha contra la despoblación.

El festival se celebrará los días 23 y 24 de julio y, según ha informado el ayuntamiento en un comunicado, «Rozalén va a poner el pueblo patas arriba». Letur, de apenas mil habitantes, donde la cantante pasó los veranos de su infancia, va a ser testigo de este evento cultural que tiene como objetivo la reivindicación del mundo rural. «LeturAlma» contará con una feria que fusionará música, teatro, gastronomía, artesanía y «todo lo necesario para colocar a Letur en el mapa».

La popular cantante ha manifestado su intención de convertir este festival en una cita anual y su objetivo es que «gente de todos lados acuda al pueblo a pasar el fin de semana y conocer de cerca la manera de vivir de los lugareños».

Como plato fuerte del evento musical, el domingo 24 de julio actuará la propia artista. Para el mismo día también está confirmado el concierto de «El Kanka» y la obra teatral «El mundo de Gael». En el programa también se ha introducido un concurso de tapas «para poner en valor la gastronomía local, un mercadillo y todo lo que sea necesari-

Cartel oficial de «LeturAlma»

ABC

rio para que durante estos dos días Letur sea uno de los pueblos más divertidos de España». La cantante no se cansa de mencionar los atractivos del pueblo, «lleno de rutas, paisajes maravillosos, ríos y valles. Miles de cosas que se pueden hacer, y quiero que la gente las conozca; pero también llamar la atención sobre la progresiva despoblación de lugares como este», dijo Rozalén en el acto de presentación del festival. Aun no sabemos si la cantante volverá a cantar con su madre, como hizo hace meses en el Palau de la Música Catalana con un emocionante «Y sin embargo te quiero».

Datos útiles

Letur (Albacete). Dirección: A 136 Km de Albacete. 23 y 24 de julio.

El organista Juan de la Rubia abre en Castro Urdiales el ciclo Camino Costero a Santiago

■ G. B.

SANTANDER. El organista Juan de la Rubia, considerado el más destacado intérprete del presente, abre hoy en Castro Urdiales el nuevo ciclo de conciertos bajo el epígrafe 'Camino Costero a Santiago', impulsado desde la Consejería de Cultura, y coordinado por Enrique Campuzano. 'El órgano según Bach. Repertorio e improvisaciones' recorre el programa del concierto inaugural de este ciclo que se prolongará hasta el mes de octubre en diversas localidades, con entrada libre, en una cita que funde el patrimonio arquitectónico con el musical.

La reciente declaración de Patrimonio de la Humanidad del Camino de peregrinación a Santiago por la costa cantábrica, con tres monumentos vinculados a él a su paso por Cantabria, la Colegiata de Santillana del Mar, la iglesia de Castro y el monasterio de Santo Toribio de Liébana, es «un excelente motivo para difundir nuestro patrimonio cultural». La música de órgano fue esencial en todos los edificios religiosos, a lo largo de más de 800 años, y de ello dan fe los documentos parroquiales y los instrumentos musicales que se conservan, en muchos casos herederos de los antiguos, que complementan el carácter y la función de su arquitectura», en palabras de Campuzano, musicólogo y director del Museo Diocesano.

La Iglesia de Santa María, a las 20.30 horas, acoge a Juan de la Rubia (Barcelona) en este primer concierto. En los últimos años, su actividad concertística ha sido incesante, actuando en más de veinte países y en lugares como el Auditorio Nacional, el Palau de la Música Catalana, la Konzerthaus de Berlín, y el teatro Mariinsky y la Philharmonia de San Petersburgo. Ha sido solista con la Freiburger Barockorchester, interpretando los conciertos para órgano de Händel. Laredo y Comillas serán los días 24 y 31, respectivamente los escenarios de los conciertos de este mes a cargo de Jorge Gómez Llano y Pedro Guallar.

▶ 14 Julio, 2016

● ESCANDAYO | BELÉN PARRA

Esto eran cuatro amigos que se reunían para la paella del domingo con su aperitivo, su sangría y su guinda de postre. Podría parecer el comienzo de un chiste malo sin *guiris* de por medio, pero es simplemente el bucólico origen de una historia de éxito exportada ya a todo el mundo. Esa sangría *typical spanish* que sienta especialmente bien en verano traía siempre de cabeza a los cuatro colegas, extrañados de que no hubiera en el mercado una bebida así vestida con gracia, expuesta con orgullo y consumida a la vez con gusto. Les faltó tiempo para hacerla ellos mismos.

De una inicialmente descabellada idea de sobremesa surgió una primera botella de cristal y cierre hermético pintada con lunares negros que además de unas sonrisas, les arrancó también unas palmas. Aquel improvisado diseño acabaría por abrirles los ojos: había que intentar hallar la fórmula de la sangría perfecta en forma y contenido. Dicho y hecho. Sin salir de Calatayud, la nueva Sangría Lolea recibía hace ahora tres años las primeras proposiciones para comercializarse en toda España. El país se quedó enseguida pequeño y hoy en día ya se exporta tanto a América como a Asia.

Lejos de contentarse con ese gran salto, los cuatro socios y sin embargo amigos siguieron trabajando para lanzar nuevas sangrías, la penúltima incluso creando sinergias con La Cala de Albert Adrià. La última es una orgánica que aún cuesta encontrarla en los mejores colmados. Porque, sea dicho de paso, Lolea no se expone en cualquier lado. Integra la Asociación Española del Lujo por la vía de Luxury Spain Gourmet, un escape-rate de alcance internacional que la semana pasada evidenció en el Roca Moo del hotel Omm la excelencia de sus productos. El posicionamiento que obtienen unidos va más allá del que obtendrían por separado; es un plus al que no quiere renunciar nadie.

Según los datos de consumo interior,

Bruno Balbás, con experiencia previa en la hostelería, es el socio 'barcelonés' de Casa Lolea, el primer local de la sangría aragonesa.

IVÁN CÁMARA

BANDERILLAS Y OLÉ

no deja de ser curioso que donde más se bebe esta sangría tan española es en Cataluña. Quizás por ello tenía también todo el sentido estrenar en Barcelona el concepto Casa Lolea (Sant Pere Més Alt, 49). Del local nº1 se ocupa en primer término Bruno Balbás, al cargo de otro negocio a dos pasos de esta taberna para el aperitivo creada junto a sus tres socios

en la distancia. En él dan salida a sus sangrías divulgando la cultura del piqueo a través de conservas, montaditos, platos de producto y dulces caseros por pocos euros que seducen a todo el que pasea alrededor de su puerta. La mayoría son turistas que van o vuelven del Palau de la Música y que saben reconocer la calidez española de una propuesta tan

pasional que se vende sola.

Pronto habrá más Casa Lolea, igualmente numeradas como cada nueva botella de sangría. La nº2 podría abrir en Barcelona, pero también en Madrid o en Miami, ciudades en el punto de mira. La decisión última no está tomada pero que quede por escrito que la nº1 ya se está quedando pequeña.

Coberta d'En Barcelona: *Guía práctica de la ciudad*, de 1921, on els visitants guaiten la ciutat des del Tibidabo. / AHCB

Barcelona: el turisme com a excusa

Fa un segle que la ciutat vol créixer a partir d'aquest sector, com mostra el llibre 'Destinació BCN'

Blanca Cia

Al·lotjament de primera categoria, 0,50 pessetes; de segona, 0,25, i de tercera, 0,10. Exempts de pagar els turistes menors de 10 anys, els agents comercials col·legiats, els viatjants de comerç, els obrers i els funcionaris". Era el projecte d'una taxa turística a la Barcelona de la República.

Perquè el 1934 ja es veia amb claredat que el turisme era una activitat que interessava, i molt, a la capital catalana. No deixa de ser curiós que Barcelona hagi trigat 78 anys a introduir la taxa turística, i no exempta de polèmica. En un moment en què la pressió del turisme sobre la ciutat genera debat, mesures polítiques i malestar en molts barris que veuen com perden identitat, la mirada retrospectiva que

fa el documentat *Destinació BCN. Història del turisme a la ciutat de Barcelona* (Editorial Efadós) dona les claus per entendre el moment actual. I, de passada, desmuntar idees de l'imaginari popular, com que els Jocs Olímpics de 1992 van ser el detonant de la transformació de la ciutat i de la seva projecció internacional. "Si van tenir l'efecte que van tenir va ser perquè feia un segle que la ciutat impulsava polítiques

per atraure visitants estrangers no només per raons econòmiques, sinó com a senyal d'identitat, una mena de patriotisme que va substituir el nacionalisme en les èpoques de les dictadures. El turisme ha estat una excusa, el pretext per impulsar Barcelona", explica l'antropòloga Saida Palou, coordinadora del llibre on escriuen 16 autors, entre historiadors, arquitectes, xerxegadors i periodistes. **PASSA A LA PÀGINA 2**

► 14 Julio, 2016

VE DE LA PÀGINA 1

El llibre té l'origen en la tesi doctoral que va fer Palou, doctora en Antropologia Social i Cultural per la Universitat de Barcelona, i que actualment desenvolupa la seva activitat docent a la Universitat de Girona. Aquest treball va ser el que li va valer obtenir el premi Ciutat de Barcelona d'Història Agustí Duran el 2011. El més curiós és que a l'antropòloga el turisme no la preocupava el més mínim i havia descartat fer aquesta assignatura quan va cursar els estudis universitaris. El 2004 va rebre una beca per fer la tesi doctoral: "Era l'any del Fòrum i era un moment de molt debat. Uns deien que Barcelona havia de moure el món i d'altres manifestaven clarament el rebuig a aquest discurs i al model que s'havia implantat. Vaig pensar a indagar en el passat", comenta ara l'antropòloga, que va tenir en l'Arxiu Històric de l'Ajuntament de Barcelona el seu gran aliat per buscar informació. Xavier Tarraubella, director de l'Arxiu Històric, va seguir de prop l'evolució de la tesi i va ser el promotor d'unes jornades tècniques sobre la història del turisme, el 2014. Part dels treballs que es van presentar en aquelles sessions són els que han donat cos a *Destinació BCN*, amb un resultat esplèndid de recopilació de fotografies i materials històrics per part de la Casa de l'Ardiaca.

Al llarg de les pàgines del llibre es van configurant un seguit de qüestions, agents i fets que expliquen la història del turisme de Barcelona. Aquests són alguns dels més destacats.

► Un instrument polític

L'arrencada d'una promoció turística planificada i pensada de la ciutat l'impulsa el mateix Ajuntament de Barcelona el 1906 quan crea la Comissió d'Atracció de Forasters i Turistes (CAFT). Problemes de pressupostos van fer tanmateix que la comissió municipal desaparegués. En el seu lloc va néixer, dos anys després, la Societat d'Atracció de Forasters (SAF), que sempre va comptar amb subvencions de l'Ajuntament fins que es va dissoldre amb l'esclat de la Guerra Civil. El seu primer president va ser l'alcalde conservador Domingo J. Sanllehy, i a més d'altres membres del consistori, va aplegar empresaris del sector hotelier i comerciants.

La promoció turística que va fer la SAF va anar més enllà de Barcelona: Montserrat va ser un altre dels centres d'interès. "Preocupada per la imatge exterior d'Espanya, vista com un territori de bandolers, un paisatge de panderetes dominat pel fanatisme religiós, la SAF es va esforçar a destacar Barcelona d'aquesta imatge, tot presentant-

la com una ciutat industrial, cosmopolita i plenament europea", escriu al llibre Albert Blasco, doctor en Història Contemporània. Molt activa, el seu instrument de difusió principal va ser la revista *Barcelona Atracció*, que va ser dirigida pel popular escriptor Josep Maria Folch i Torres. Els que s'encarregaven de fer la propaganda turística eren els seus delegats, especialment a Espanya i també a tots els països i continents on els catalans tenien fàbriques, empreses i oficines comercials. A més, convo-

celona per acollir uns Jocs Olímpics el 1908. La proposta no va prosperar però dóna una idea de l'empenta de la SAF.

En temps de la dictadura de Primo de Rivera es va crear una homòloga de la SAF, el Patronat Nacional del Turisme (PNT), que, segons Blasco, tenia un perfil més baix que la institució catalana. Queda bastant clar que el turisme no té ideologies ni colors polítics. Interessa a tots. El 1901, la Lliga Regionalista buscava la modernització i va veure un filó en la promoció de

estructures que reafirmaven que el turisme era un instrument útil es van multiplicar i es va crear, per exemple, l'Oficina de Turisme de Catalunya (OTC), que es va encarregar de publicar nombroses guies, cartells i material de propaganda. Va ser el Patronat de Turisme de Catalunya, el 1933, qui va dissenyar tota una bateria d'iniciatives encaminades a promocionar la ciutat, com la celebració d'una Exposició Internacional de Turisme. L'arquitecte Josep Lluís Sert va ser nomenat president del Patronat i entre els vocals hi havia noms com Josep Suñol i Garriga (president del Barça el 1935), Joaquim Folch i Torres (museòleg i historiador) i Joan Pich i Pon (alcalde de Barcelona també aquell any). Es va posar data a aquesta Exposició Internacional: el 15 de maig de 1934, i es va dotar amb una important partida econòmica de gairebé quatre milions de pessetes. Però no es va arribar a celebrar, com tampoc va prosperar la introducció de la taxa turística. Després, l'esclat de la Guerra Civil ho va paralitzar tot i la postguerra va aparcar definitivament les iniciatives encaminades a promocionar Barcelona.

► Medievalitzar el centre

Barcelona no va ser destí dels viatgers el XIX: les elits que s'ho podien permetre "no trobaven atractius culturals significatius, presents o antics", sosté Eduard Riu-Barreia al llibre. El santuari i la muntanya de Montserrat eren el més visitat. Van ser els enderrocs per a l'obertura de la Via Laietana el que va propiciar la creació d'una zona monumental, com les que tenien les ciutats europees en què es mirava Barcelona, especialment París. La medievalització del barri de la Catedral —llavors en obres— va sorgir el 1908. Tota una operació de *city-marketing*, en paraules del doctor d'Història de l'Art, Agustí Còcola. La quantitat de peces, façanes i materials antics dels enderrocs de la Via Laietana es va anar acumulant en magatzems municipals.

Josep Puig i Cadafalch va ser una de les veus que va apuntar que amb els enderrocs es podria millorar la part més antiga de la ciutat, al voltant de la Catedral. El 1927, es van començar les obres en el perímetre: la Casa dels Canonges —al Palau de la Generalitat—, la plaça del Rei, el Palau Reial, les muralles romanes i el Palau Episcopal. Còcola destaca en el llibre una de les operacions: "A la plaça de Sant Felip Neri s'hi van traslladar dues façanes del segle XVI que havien estat desmuntades amb l'obertura de la Via Laietana". El pont neogòtic del carrer del Bisbe que uneix la Casa dels Canonges i el Palau de la Generalitat —que provoca veritables col·lapses de

caven conferències i publicaven articles en diaris i revistes. El 1921, la SAF tenia 255 delegats a Espanya, que Blasco assegura que van fer un treball desinteressat de "marcat caràcter patriòtic". A Barcelona, la seva oficina d'informació al turista era al número 30 de la rambla del Centre i, segons detalla Palou a la seva tesi doctoral, el 1909 van atendre 319.675 viatgers. També va ser idea d'aquesta societat proposar Bar-

les visites d'estrangers. De fet, bona part dels grans quadres d'aquesta formació estaven dins l'estructura de la SAF, com ara Enric Prat de la Riba i Francesc Cambó.

L'Exposició Universal de 1929 va situar Barcelona entre les ciutats del turisme modern i europeu. Tres anys després, el 1932, es va constituir la Federació de Turisme Catalano-Balear, i el mateix any va sorgir l'Organització Turística de Catalunya. Les

► 14 Julio, 2016

La tasca de la Societat d'Atracció de Forasters (a sota, un passi fet per ells cap al 1920 i, a l'esquerra, la portada de la seva revista *Barcelona Atracció*, amb turistes francesos davant la seva seu) va ser cabdal per llançar el turisme a Barcelona, la qual es volia comparar com a destinació amb París, tal com mostra un cartell de 1906 (esquerra). La nova voluntat anava acompanyada, per una banda, d'una nombrosa publicació de guies (com aquesta de 1924) i per una política de construcció de grans hotels que es volia que fossin homologables amb els més luxosos d'Europa, com pot exemplificar la publicitat del llançament del Bristol el 1918, on, a banda de posar el nom de banys, afegeix que hi havia telèfon interurbà a totes les habitacions. Era el primer d'Espanya que en tenia, deien. Passada la Guerra Civil, el franquisme aprofità qualsevol gran esdeveniment, com l'organització dels Jocs de la Mediterrània de 1955, per vendre internacionalment la ciutat. / AHCB / BNC

turistes fent fotos al carrer del Bisbe— va ser ideat per l'arquitecte Joan Rubió i Bellver.

L'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Adolf Florensa, que va dirigir totes les intervencions, va escriure: "Aquesta quantitat de monuments, en un espai tan restringit, dona com a resultat un ambient d'una densitat històrica i emocional tremenda, que esglaiava el visitant sensible i li produïa impressions inoblidables". L'operació del barri Gòtic també va servir, de passada, de "neteja social" i els "pobres" van ser desplaçats. Una operació d'"esponjament" que dècades després s'ha repetit a Ciutat Vella, amb l'obertura de Santa Caterina o de la rambla del Raval.

► Hotels, guies i plànols

La *Guia dels Forasters a Barcelona* de 1842 detallava el registre de 23 fondes que s'agrupaven a prop del Pla de Palau, llavors centre comercial de la ciutat. L'enderrocament de les muralles i la consolidació de la Rambla va propiciar l'obertura de fondes de luxe, com ara la Fonda Oriente, la Cuatro Naciones, la Fonda España o la Fonda Falcón, que es va situar a la plaça del Tea-

ta: "Hotel de primer ordre. Tot Confort Modern. 130 habitacions amb 200 llits i 80 cambres de bany. Primera casa a Espanya que té telèfon interurbà a totes les habitacions". Aquest era el cartell publicitari de l'Hotel Bristol, que es va inaugurar el 1918 a la plaça de Catalunya.

Resseguint l'evolució de les guies de Barcelona també es nota l'impacte del viatger. Les primera que va editar l'Ajuntament va ser el 1821, però no va ser fins el 1847, amb la *Guia-Cicerone de Barcelona, ó sea, viajes por la ciudad*, d'Antoni de Bofarull, quan es van començar a introduir informacions d'interès per al viatger, com ara la ubicació de les fondes i restaurants i horaris i tarifes de transport. L'evolució tant de les guies com de la cartografia mostra, un cop més, la imitació d'aquest material respecte de l'utilitzat en capitals europees que portaven molt d'avantatge a Barcelona, i també que s'opta pel pla monumental.

I què s'indicava en aquests plànols i guies als anys vint del segle passat? Sorpren veure que les coses no han canviat tant: la Sagrada Família, el parc Güell, el laberint d'Horta, el barri de l'Eixample, la Barceloneta o el barri Gòtic, "llavors deno-

tre. El pas del concepte de fonda al d'hotel es va produir a partir de la dècada dels vuitanta del XIX. I va ser la celebració de l'Exposició Universal de 1888 el que va propiciar el primer desenvolupament hotelier de la ciutat, precisament en la confluència de la vella Barcelona emmurallada i la que ja s'estenia per l'Eixample. Els tres hotels que representen el canvi de plantejament, segons destaquen Maribel Roselló i Pamela Valdivia a *Destinació BCN*, són el Gran Hotel Continental (1892), el Gran Hotel Ambos Mundos (1893) i el Gran Hotel Colón (1902). La publicitat dels hotels era expli-

minada Barcelona Medieval", subratllat Blasco en un dels capítols. L'excursió a Montserrat era una proposta que no solia fallar. L'explotació actual de la imatge del Modernisme —la casa Batlló, la Pedrera, el Palau de la Música o el recinte de Sant Pau— és relativament recent. De fet, els anys de l'alcalde José Maria de Porcioles (1957-1973) van ser de condemna a la piqueta per a molts edificis modernistes. Una altra dada que situa Barcelona al capdavant del turisme des del segle passat: el 1910 es va crear la primera agència de viatges d'Espanya, amb Viatges Marsans.

Ens agrada!

Per **Xavier Cester**

01.

DIE ZAUBERFLÖTE

Una de les òperes més populars de Mozart torna en una aclamada producció berlinesa inspirada en el cine mut. ► Gran Teatre del Liceu. A partir del dilluns 18.

02.

TON KOOPMAN

Nova edició d'un dels festivals més originals sorgits als darrers anys, Bachcelona, i nova visita del formidable clavecinista i director holandès. ► L'Auditori. Dijous 21.

03.

GALA LÍRICA

La cita empordanesa celebra 30 anys de vida amb un estol de grans estrelles de l'òpera: Westbroek, Radvanovsky, Maestri i dos Álvarez (tenor i bariton).
► Festival de Peralada. Dv. 15.

04.

COR JOVE ORFEÓ CATALÀ

Encara que sigui en la versió per a dos pianos i percussió, els 'Carmina Burana' de Carl Orff garanteixen espectacularitat i efectisme de bona llei. ► Palau de la Música. Dimarts 19.

05.

BANDA MUNICIPAL

La calor convida a escoltar música a la fresca, com en l'oferta per un dels racons més bonics de la ciutat on Salvador Brotons dirigirà un programa variat. ► Plaça del Rei. Divendres 15.

Més concerts de clàssica a **timeout.cat**

► 14 Julio, 2016

Fem tribu!

www.timeout.cat

LA SETMANA
PASSADA ►

FA DUES
SETMANES ►

Aconseguir-les a
subscripcions.timeout.cat

Torna el festival De Cajón!

Time Out Barcelona recupera el festival
flamenc amb cinc grans actuacions

VICENTE AMIGO

Després de dos anys sense celebrar-se, l'esperit del festival De Cajón! tornarà a Barcelona entre el 27 d'octubre i el 18 de novembre, gràcies a l'associació de Time Out i la promotora The Project. T'hi esperen cinc espectacles únics:

ANTONIO LIZANA

El saxofonista i cantautor Antonio Lizana inaugurarà la programació amb la seva proposta de jazz-flamenc a la Luz de Gas el 27 d'octubre. El seu segon disc, *Quimeras del mar* (2015), és una joia musical que trenca fronteres estilístiques.

LAS MINAS

La sala BARTS acollirà el 29 d'octubre l'espectacle *Las Minas Puerto Flamenco*. Tot un xou, en què una desena d'artistes desgranen, cadascun en la seva especialitat, el talent que els ha fet mereixedors de premis del prestigiós festival de cante de Las Minas de La Unión.

JOSÉ MERCÉ

El cantautor José Mercé presenta al Palau de la Música el 4 de novembre el seu nou disc, *Doy la cara* (2016). L'àlbum és una bona mostra de cançons íntimes, així com de temes de flamenc més obert a altres influències.

VICENTE AMIGO

Vicente Amigo figura entre els guitarristes de flamenc més coneguts i arriba al De Cajón! per presentar el seu nou àlbum, del qual encara no en coneixem el títol. El 5 de novembre el tindrem al Palau de la Música.

MICHEL CAMILO & TOMATITO

Un dels concerts més esperats del festival serà el de Michel Camilo i Tomatito. El pianista de jazz dominicà i el guitarrista de flamenc actuaran el 18 de novembre al Palau de la Música. Entra a entrades.timeout.cat i aconsegueix els teus tiquets en exclusiva!

Experiències amb vista

Aquest estiu t'esperen un munt d'experiències a les terrasses dels hotels de la ciutat. Relaxa't i gaudeix d'aperitius, dinars, sopars i còctels amb Barcelona als teus peus.

Podràs triar entre les terrasses de fins a tretze hotels: l'Hotel Espanya, l'Hotel Novotel Barcelona City, l'Hotel Granvia, l'H10 Port Vell, l'Hotel Miramar, l'Hotel Alexandra Barcelona, a

Doubletree by Hilton, el Renaissance Barcelona Hotel, l'H10 Metropolitan, el Gallery Hotel, l'Hotel H10 Cubik, el Vincci Gala, el Barcelona Catedral i l'Hotel Eurostars Grand Marina.

Convida-hi els teus amics, vés-hi amb parella o fes un regal original, tens un munt d'opcions per prendre alguna cosa i trencar amb la rutina. Visita entrades.timeout.cat i descobreix-les totes.

Festivals al juliol

Festival'era 2016

L'austríac SOHN encapçala el cartell de la quarta edició del festival rural de música alternativa i electrònica, que es farà el 23 de juliol. Descobreix el cartell que t'hi espera.

Sons Solers

El 15 de juliol la Finca Mas Solers acull la tercera edició del festival amb les actuacions de Núria Graham, Blaumut, Joana Serrat i Ramon Mirabet. No t'ho perdís!

Compra els teus tiquets a entrades.timeout.cat

Rozalén promueve un festival que aunará música, teatro, artesanía y gastronomía

REDACCIÓN / ALBACETE

Rozalén organizará un festival en su localidad, Letur, los próximos días 23 y 24 de julio. «Contra esa despoblación, que es la de tantos pueblos de España y para reivindicar la forma de vida en el mundo rural, allá va Rozalén para revolucionarlo todo con LeturAlma, una feria que mezclará música, teatro, gastronomía, artesanía y todo lo que sea necesario para situar a Letur en el mapa», indica un comunicado.

Se trata en realidad del pueblo de su madre –con la que cantó *Y sin embargo te quiero* en el reciente concierto del Palau de la Música Catalana–, pero es también donde se crió la cantante y un lugar al que se siente especialmente unida. El pregón que le tocó leer en las últimas fiestas de Letur dejaba bien claro ese vínculo: «Soy de pueblo. Soy de Letur y no puedo sentir más orgullo», reconocía, tras echar la vista atrás a los años de su infancia. «Criarse en un pueblo, a día de hoy, es nacer en libertad y adquirir esos valores que tanto se alejan de los que la sociedad moderna nos impone. Aquí descubrí la inspiración y aprendí que pasar horas mirando el horizonte no es perder el tiempo», confesó. Letur es también el lugar donde grabó el vídeo *Ahora*, que contó con la participación de sus habitantes.

El concierto de la propia Rozalén (el domingo, día 24) es, lógicamente, el plato fuerte del programa. Ese mismo día también actuará el malagueño El Kanka. Entre las actividades ya confirmadas también está el teatro infantil El Mundo de Gael. También habrá un concurso de tapas y un mercadillo.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

El Blancafort simfonicocoral

Redacció on 13 juliol, 2016 / 0 comments

© Antoni Bofill

CICLE CORAL ORFEÓ CATALÀ. Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.
Dir.: Antoni Ros Marbà. Obres de Blancafort i Txaikovski. **PALAU DE LA MÚSICA. 7 DE JULIOL DE 2016.**

Per Mònica Pagès i Santacana

El 7 de juliol va ser una nova data històrica pel que fa al patrimoni musical català, amb la segona audició de l'obra *Solemne Cantata Virgo Maria* de Manuel Blancafort, sis estampes vocals simfòniques –tal com va la subtítular el mateix autor– que ofereixen quaranta-cinc minuts de música. Gràcies a la tenacitat del mestre Antoni Ros Marbà i dels nombrosos descendents d'aquest compositor, que van crear ja fa més de deu anys la Fundació Manuel Blancafort, el Palau de la Música Catalana va tornar a acollir al seu escenari aquesta gran obra, que havia guanyat el primer Premi Orfeó Català el 1963 i que no s'havia tornat a sentir des de la seva estrena, el març de 1968, dirigida per Lluís Maria Millet. En aquesta ocasió formava part de la temporada del Cicle Coral Orfeó Català i comptava amb la participació de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, sota la direcció de Josep Vila i Casañas, el qual va participar també com a cantaire en la seva última actuació com a director titular de les dues formacions.

En aquest país nostre, on hem fet de la reivindicació nacional la nostra identitat, vivim en una gran contradicció en el camp de la cultura, sobretot en l'àmbit de la música, en què l'obra dels compositors catalans està relegada a un segon pla, a un pla marginal del qual només pot sobresortir molt de tant en tant per la devoció que hagi pogut produir en els seus descendents o com a projecte personal d'algun músic que, de les partitures oblidades, en fa bandera i aconsegueix fer-se un forat a l'escàs circuit musical que també tenen els nostres intèrprets. Aquesta situació penosa produeix síncopes molt pronunciades en l'audició d'obres com aquesta *Cantata a la Verge Maria* de Manuel Blancafort.

© Antoni Bofill

Es tracta d'una obra que segueix els pressupòsits de l'estil dels grans simfonistes francesos que van influir Blancafort, com Ravel i especialment Poulenc o Honegger. Una influència que va provocar en Blancafort un gran retaule sonor fet de contrastos rítmics i tímbrics, amb accents pianíssims o fortíssims del cor sobre una massa orquestral que fluctuava amb l'expressivitat del text en llatí que explica els sis episodis de la vida de la Verge Maria: "Immaculata", "Anuntiatione", "Nativitate", "Aegyptum", "Calvarium" i "Assumptione". Cadascuna apareix com una peça única que elabora una atmosfera diversa en el conjunt, des de l'intimisme de la primera i de l'Anunciació, fins a l'exultació de la Nativitat o l'expressionisme molt descriptiu sobre Egipte. El mestre Ros Marbà les va recórrer amb tempo solemne, pausat, sense precipitacions, esperonant amb totes les seves forces la plantilla orquestral mastodòntica de l'OBC, que va interpretar en tot moment les pàgines d'aquesta extensa partitura amb un pes bíblic. Les opinions i reaccions del públic poden ser molt diverses davant del descobriment insòlit d'aquesta obra, que va arrencar aplaudiments entusiastes després de la Nativitat i alguns comentaris perplexos en la pausa per la seva magnificència, que juga amb moltes ressonàncies del segle XX i en la qual costa reconèixer la ironia pròpia d'altres obres simfòniques de Blancafort.

"En aquesta obra hi ha tota la maduresa musical de la meua vida i del meu art, però també molt de la meua joventut, ja que vaig utilitzar notes i esbossos de temes religiosos que vaig escriure fa trenta o quaranta anys portat per un pur i insubornable misticisme. Voldria haver escrit la més bella partitura de la meua vida, la més sentida, la més noble, la més autèntica", va deixar escrit Blancafort amb motiu de l'estrena. En aquell moment de plena dictadura franquista, l'estrena d'aquestes obres representava una autèntica reivindicació cultural i tenia una transcendència pública. En canvi, en aquesta segona audició, que ha tingut lloc quasi cinquanta anys després de la primera, no s'hi va veure cap representant polític a la llotja del primer pis.

No obstant això, esperem que aquest gran esforç de tornar a portar aquesta *Cantata Virgo Maria* de Blancafort als escenaris no hagi estat estèril i que pugui quedar incorporada en el repertori, tant de l'OBC com de l'Orfeó Català. Com totes les obres, i encara més les que tenen aquestes dimensions magnífiques com aquesta, calen anys, per on dir segles, d'assentament, tant en la interpretació com en l'audició, perquè la seva monumentalitat catedralícia acabi assimilant-se com a part del patrimoni musical, o almenys de la nostra història. Així s'ha esdevingut amb la *Simfonia núm. 5* de Txaikovski, que es va programar en la segona part d'aquest concert. Un altre monument musical, que precisament també té la mateixa durada aproximada de tres quarts d'hora, i que, contràriament a aquesta *Cantata* de Blancafort, ja forma part del patrimoni universal gràcies a tot el pòsit que s'hi ha acumulat, concert rere concert, des que el mateix Txaikovski la va estrenar i dirigir el 1888.

0

Like 25

Tweet

[llibres \(/ebooks\)](#) [Notícies \(/castafiore/noticies/\)](#) [Crítica \(/castafiore/critica/\)](#)

[Entrevistes \(/castafiore/entrevistes/\)](#) [Opinió \(/castafiore/opinio/\)](#)

[Calendria \(/calendria/\)](#)

[Vinyetes \(/elwebnegre/\)](#) [Fons de llibre \(/fons-de-llibre/\)](#)

La Filharmònica de Viena, de nou

13.07.2016

[Antoni Colomer \(http://www.nuvol.com/autor/antoni-colomer/\)](http://www.nuvol.com/autor/antoni-colomer/). [Barcelona \(http://www.nuvol.com/lloc/barcelona/\)](http://www.nuvol.com/lloc/barcelona/).

[Comparteix a Twitter \(https://twitter.com/intent/tweet?text=La Filharmònica de Viena, de nou%20%7C%20http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou/\)](https://twitter.com/intent/tweet?text=La+Filharmonica+de+Viena,+de+nou%20%7C%20http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou/)

[Comparteix a Facebook \(https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?s=100&furl=http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou&pfimages\[o\]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2F07-WienerPhilharmoniker.jpg&p\[title\]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&p\[summary\]=Un+privilegi+pels+afecciona](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?s=100&furl=http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou&pfimages[o]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2F07-WienerPhilharmoniker.jpg&p[title]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&p[summary]=Un+privilegi+pels+afecciona)

[s=100&furl=http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou&pfimages\[o\]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2F07-WienerPhilharmoniker.jpg&p\[title\]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&p\[summary\]=Un+privilegi+pels+afecciona](http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou&pfimages[o]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2F07-WienerPhilharmoniker.jpg&p[title]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&p[summary]=Un+privilegi+pels+afecciona)

[\[o\]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2F07-WienerPhilharmoniker.jpg&p\[title\]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&p\[summary\]=Un+privilegi+pels+afecciona](http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou&pfimages[o]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2F07-WienerPhilharmoniker.jpg&p[title]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&p[summary]=Un+privilegi+pels+afecciona)

El darrer mes de juny els afeccionats a la música clàssica hem tingut el privilegi de poder gaudir, al Palau de la Música i en dues ocasions, de la formació orquestral més prestigiosa del món: la **Filharmònica de Viena**. A més, han estat dos concerts amb un programa i un concepte ben diferenciats.

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2016/07/07-WienerPhilharmoniker.jpg>

La Filharmònica de Viena ha visitat Barcelona | Font: Kammeter

Fa unes setmanes ens visitaven, una mica clandestinament, amb motiu d'un creuer que organitzen anualment acompanyats de fans que paguen una autèntica fortuna per viatjar amb aquests músics sensacionals i gaudir tant de vetllades de cambra a bord protagonitzades per membres del conjunt com d'algunes escales a ciutats, com Barcelona, en què l'orquestra al complet toca en un auditori emblemàtic. Va ser un concert de perfil cambrístic, sense director i amb la participació del baríton Thomas Hampson, en què van interpretar les *Cançons gitanes* de Dvorák, una simfonia de Franz Schubert i *La nit transfigurada* d'Arnold Schönberg, obra en la qual van exhibir la llegendària qualitat de les seves cordes.

Ara han tornat a Barcelona al complet i en un concert amb tots els ets i uts, dirigits per **Daniel Harding**, qui va substituir l'inicialment previst Daniele Gatti, i un programa que incloïa l'*Obertura Coriolà* de Beethoven, el poema simfònic *Mort i transfiguració* de Richard Strauss i finalment la Primera Simfonia de Johannes Brahms. En definitiva, tres

Antoni Colomer
(<http://www.nuvol.com/autor/antoni-colomer/>)

21 articles publicats

+ Altres articles d'aquest autor

[La Bohème "resiste"](http://www.nuvol.com/critica/la-boheme-resiste/)

(<http://www.nuvol.com/critica/la-boheme-resiste/>)

[Ampliació del camp de batalla](http://www.nuvol.com/critica/ampliacio-del-camp-de-batalla/)

(<http://www.nuvol.com/critica/ampliacio-del-camp-de-batalla/>)

[Crítica en forma de collage](http://www.nuvol.com/critica/critica-en-forma-de-collage/)

(<http://www.nuvol.com/critica/critica-en-forma-de-collage/>)

[I Capuletti e i Montecchi: albirant el romanticisme](http://www.nuvol.com/opinio/i-capuletti-e-i-montecchi-albirant-el-romanticisme/)

(<http://www.nuvol.com/opinio/i-capuletti-e-i-montecchi-albirant-el-romanticisme/>)

[Un rei ha mort, visca el rei!](http://www.nuvol.com/noticies/un-rei-ha-mort-visca-el-rei/)

(<http://www.nuvol.com/noticies/un-rei-ha-mort-visca-el-rei/>)

ee escola d'escriptura
ateneu barcelonès

curs
Narrativa

presencial o virtual - octubre 2016

*el curs d'escriptura de
més èxit a Europa*

<http://narrativa.campusdescriptura.com/>

festival
NITS DE CLÀSSICA
GIRONA 2016 · 25 juny / 19 de juliol

<http://ad.nuvol.com/opens/www/deliverv/ck.php?oaparams=2&bannerid=709&zoneid=54&cb=60>

5
juliol de música
poesia

BALAGUER | Santa Maria de les Franqueses

compositors en l'obra dels quals sempre ha excel·lit aquesta mítica orquestra i dels quals ha arribat a estrenar algunes de les seves composicions durant la seva llarga i gloriosa història.

Encara que els inicis del conjunt cal situar-los el 1842, la Filharmònica de Viena es consolida com a conjunt amb temporada i seu estable a partir de 1870. Comença aquí una trajectòria llegendària per la qualitat de les seves interpretacions així com per algunes característiques molt particulars d'aquesta formació com són l'elecció de determinats instruments que aporten un so diferenciats del d'altres grans orquestres, especialment pel que fa a fustes, metalls i percussió, o la decisió de no vincular-se mai a un director titular més enllà de l'abonament de temporada. Així, pel seu podi, probablement el més cobejat del món, han passat assíduament figures com Hans Richter, Gustav Mahler, Wilhelm Furtwängler, Clemens Krauss, Erich i Carlos Kleiber o Herbert von Karajan, per citar només alguns dels noms més habituals. Tot plegat, unit a un rigor musical implacable, ha conferit a l'orquestra una personalitat indiscutible i intransferible.

Una personalitat que es va poder palpar des dels primers compassos de l'*Obertura Coriolà*. Daniel Harding, que recentment havia protagonitzat un excel·lent concert a l'Auditori amb l'Orquestra de la Ràdio Sueca, es va mostrar hiperactiu en el gest i amb ganes de connectar amb els vienesos en un programa que ell no havia preparat. Però va fer la sensació que l'orquestra tirava pel dret amb la confiança que dóna haver tocat aquestes obres, i en concret la *Coriolà*, milers de vegades. Això es va traduir en una versió un pèl desequilibrada estructuralment però d'una qualitat i múscul sonor aclaparadors. La decisió de situar els contrabaixos darrere dels metalls, una altra d'aquelles peculiaritats sonores que esmentàvem anteriorment de la Filharmònica de Viena, va aportar una profunditat de so poc habitual que va embolcallar la sala del Palau.

I és que si en alguna cosa destaca especialment aquesta orquestra és en la inigualable qualitat i personalitat de la secció de cordes, des dels violins fins als contrabaixos sense excepció. En aquest punt són pràcticament imbatibles, i ho van demostrar una vegada més en *Mort i transfiguració* de Richard Strauss, on vam poder gaudir més de la qualitat extrema de l'orquestra que no pas d'un discurs especialment definit des del podi, evidentment a causa de la substitució de Daniele Gatti a darrera hora. L'entrada en pianíssim de les cordes, amb tota la plana major de la plantilla, i l'aparició de les flautes i l'oboè van ser d'una transparència inigualable per descarregar, en la part central d'aquest poema simfònic primerenc, una esclatant potència sonora plena de matisos i colors.

Però sense dubte el més destacat del programa va ser una Primera Simfonia de Johannes Brahms extraordinària. El primer acord, fruit de catorze anys d'elaboració, va sonar amb una pompa, una amplitud i profunditat de so, un caràcter i una transparència que feien preveure emocions fortes. Harding, malgrat imposar, com és habitual en ell, tems enèrgics, es va mostrar aquí amb menys voluntat intervencionista, potser rendit a l'evidència que els nois de la Filharmònica van a la seva. El director anglès es va limitar a donar

(<http://ad.nuvol.com/openx/www/delivery/ck.php?oaparams=2&bannerid=713&zoneid=55&cb=6fo>)

+ Llegits

- 1 [10 llibres de poesia per a l'estiu](http://www.nuvol.com/noticies/10-llibres-de-poesia-per-a-lestiu/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/10-llibres-de-poesia-per-a-lestiu/>)
- 2 [Xavier Antich, depurat de La Vanguardia](http://www.nuvol.com/opinio/el-compromis-modelic-de-xavier-antich/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/el-compromis-modelic-de-xavier-antich/>)
- 3 [10 sèries per no posar un peu a la platja](http://www.nuvol.com/critica/10-series-per-evitar-posar-vos-morenos/)
(<http://www.nuvol.com/critica/10-series-per-evitar-posar-vos-morenos/>)
- 4 [Armand Obiols, l'independentista](http://www.nuvol.com/noticies/armand-obiols-lindependentista)
(<http://www.nuvol.com/noticies/armand-obiols-lindependentista/>)
- 5 [Cites. Quan diuen que no i volen dir que sí](http://www.nuvol.com/critica/cites-quan-diuen-que-no-i-volen-dir-que-si/)
(<http://www.nuvol.com/critica/cites-quan-diuen-que-no-i-volen-dir-que-si/>)
- 6 [Aquí va començar tot](http://www.nuvol.com/noticies/aqui-va-comencar-tot/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/aqui-va-comencar-tot/>)
- 7 [Els joves consumeixen més cultura que els adults](http://www.nuvol.com/noticies/els-joves-consumeixen-mes-cultura-que-els-adults/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/els-joves-consumeixen-mes-cultura-que-els-adults/>)
- 8 [Montserrat Roig, amb uns altres ulls](http://www.nuvol.com/critica/montserrat-roig-amb-uns-altres-ulls/)
(<http://www.nuvol.com/critica/montserrat-roig-amb-uns-altres-ulls/>)
- 9 [David Plana. Paternitat i masculinitat en crisi](http://www.nuvol.com/entrevistes/david-plana-la-paternitat-i-la-masculinitat-en-crisi/)
(<http://www.nuvol.com/entrevistes/david-plana-la-paternitat-i-la-masculinitat-en-crisi/>)
- 10 [10 llibres per oblidar \(una mica\) la calor](http://www.nuvol.com/noticies/10-llibres-per-oblidar-una-mica-la-calor/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/10-llibres-per-oblidar-una-mica-la-calor/>)

Rent a Scooter
(<http://www.via-vespa.com>)

(<http://www.via->

Núvol, digital de cultura
16.394 M'agrada

M'ha agradat

Inscriu-te

A tu i a 19 amics més us agrada

Núvol, digital de cultura
35 minuts

La Capella de Ministrers actua aquests dies al festival FeMAP, aquest dijous 14 de juliol a l'Espai Cultural la Lira de Tremp (20h) i divendres 15 a l'Església de Sant Esteve de Bagà (21h).

6è
Festival de Música Antiga
dels Pirineus

Packs HOTEL + ENTRADA al concert en un sol click!

www.femap.cat
www.packstouristicsfemap.cat

(<http://ad.nuvol.com/openx/www/delivery/ck.php?oaparams=2&bannerid=721&zoneid=127&cb=cf>)

fluïdesa al discurs poderós del conjunt, ple de contrastos i d'elegància en el fraseig, regalant-nos així una lectura a l'alçada d'aquest instrument poderós i inigualable que és la Filharmònica de Viena.

Comparteix a Twitter (<https://twitter.com/intent/tweet?text=La Filharmònica de Viena, de nou%20%7C%20http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou/>)
Comparteix a Facebook ([https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?s=100&\[url\]=http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou/&\[images\]\[o\]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2Fo7-WienerPhilharmoniker.jpg&\[title\]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&\[summary\]=Un+privilegi+pels+afeccionats](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?s=100&[url]=http://www.nuvol.com/noticies/la-filharmonica-de-viena-de-nou/&[images][o]=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com%2Fwp-content%2Fuploads%2F2016%2F07%2Fo7-WienerPhilharmoniker.jpg&[title]=La+Filharm%C3%B2nica+de+Viena%2C+de+nou&[summary]=Un+privilegi+pels+afeccionats))

Subscriu-te a Núvol

+ Populars

(<http://www.nuvol.com/critica/10-series-per-evitar-posar-vos-morenos/>)

10 sèries per no posar un peu a la platja (<http://www.nuvol.com/critica/10-series-per-evitar-posar-vos-morenos/>)

[mumbai/](http://www.nuvol.com/noticies/per-que-diem-bombai-en-lloc-de-mumbai/)

Per què diem Bombai en lloc de Mumbai? (<http://www.nuvol.com/noticies/per-que-diem-bombai-en-lloc-de-mumbai/>)

(<http://www.nuvol.com/noticies/armand-obiols-lindependentista/>)

Armand Obiols, l'independentista (<http://www.nuvol.com/noticies/armand-obiols-lindependentista/>)

(<http://www.nuvol.com/opinio/el-compromis-modelic-de-xavier-antich/>)

Xavier Antich, depurat de La Vanguardia (<http://www.nuvol.com/opinio/el-compromis-modelic-de-xavier-antich/>)

(<http://www.nuvol.com/noticies/25-anys-de-llengua-nacional-2/>)

25 anys de 'Llengua Nacional' (<http://www.nuvol.com/noticies/25-anys-de-llengua-nacional-2/>)

(<http://www.nuvol.com/noticies/musics-a-lalcada-de-poetes/>)

Músics a l'altura de poetes (<http://www.nuvol.com/noticies/musics-a-lalcada-de-poetes/>)

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Tens una llibreria
a un clic de casa teva

(<http://www.libelista.cat/>)